

Oponentský posudek bakalářské práce Johany K r ů f o v é:
Kresby římských manýristů ve veřejných sbírkách ČR /2008;
 53 stran textu, obraz. příloha, seznam vyobrazení 1-33, li-
 teratura /

Práce se zaměřuje na kresby několika malířů, kteří předsta-
 vují valnou část vývoje tvorby období manýrismu v Římě a dalších
 místech svého působení. Předmět zužuje na veřejné sbírky a "vy-
 brané kresby", jimiž zřejmě myslí práce hlavně figurální. K námětu
 přistupuje s vědomím funkce a způsobů kresby, tedy i zásad rozboru
 stylu, rukopisu a technik. Neupřesňuje však cíl a smysl práce, zda
 se v daném širokém rámci třeba věnuje detailnímu srovnávání osobi-
 tých způsobů kresby /zkratky, rukopis /, či místu kresby v tvůr-
 čím procesu, nebo zvládnutí složitých pohybových situací důleži-
 tých v období manýrismu.

Obecné partie, zejména charakteristiky manýrismu římského a
 florentského, jenž programově těžil z díla Michelangelova, Raffa-
 elova a ovšem i Leonardova / kompozice trojúhelná a pyramidální/,
 stejně jako z antických mramorů, postrádají přesvědčivost. Autorka
 zůstává u hlavních forem dynamického pojetí lidské postavy a kro-
 mě kategorie rafinovanosti stranou ponechává soustavu estetických
 požadavků objednavatelů, kritiků i samotných tvůrců. Po této stránce
 bylo třeba rozšířit zahrnutou literaturu jednak o novější pojedná-
 ní / ne již Matějček, nýbrž F.Hartt / jednak práce o zvoleném ob-
 dobí / jako J.Shearman /. Tím by si autorka přiblížila klima a
 tvorbu ve střední Itálii před i po 1527 a vyhnula se ukvapeným
 formulacím.

Těžiště nicméně spočívá v katalogu, jejž připravila podle
 spolehlivého schematu a textů v katalogu Italské renesanční umění
 z českých sbírek, kresby a grafika / NG, 1996-97, ed. M.Zlatohlá-
 vek/. S citacemi přebírá celé úseky i věty, tu doslovně, tu v pa-
 rafrázi; obdobně těží z P.Burkeho. U kreseb tato vyjádření vždy
 nejsou úplně přesná a neukazují dostatek úvahy nad originálem
 / např. v popisu Romanovy figury 3.1.3 / .Možnost srovnávacího
 hledání ohlasů díla Michelangelova a Raffaelova, nabízená ^{ých} detaily
 kreseb / např. 3.1.3 a 3.3.1 /, se neuplatnila. Došlo také na
 nesprávné interpretace /3.4.1 - rodina Clary-Aldringenů se obo-
 hatila v Mantově při válečném tažení/. Údaje a analýzy v katalo-
 gu nepřivedly k sebemenším zobecňujícím soudům, třeba na téma
 zisků a obliby italských děl v Zaalpí.

Na katalog navazuje historie čtyř veřejných sbírek kreseb v ČR. Třeba k nim ovšem připojit alespoň jako dílčí problém fondy Regionálního muzea v Teplicích, kde došlo k novému zpracování grafiky i kreseb.

Ke konci / s. 53/ autorka říká, že podstatné "bylo badatelské zkoumání originálů". Jelikož si však v úvodu nestanovila užší a přesnější záměr a proto i postup tazání a rozborů, nedospěla k nějaké celkové kategorizaci a úhrnnému soudu o těchto památkách.

Závěrem zdůrazňuji, že Johana Krůfová zvládla základní literaturu a osvojila si zvláštní metody a metodiku studia kreseb. Vzhledem k těmto kladům a zřetelnému skutečnému zájmu o předmět práce, v níž chce pokračovat, předloženou práci **d o p o r u č u j i** k obhajobě.

Jiří Kropáček

Praha, 13. srpna 2008

Doc.PhDr.Jiří Kropáček